

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรรณิการ์ สาตราปรุ่ง. ราชธาธิราช สามก๊ก และไซ้ฮั่น โลกทัศน์ชนชั้นนำไทย. กรุงเทพมหานคร:

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, ๒๕๔๑.

กระแสร้ มาลาษาภรณ์. วรรณคดีเปรียบเทียบเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : โรงเรียน

สตรีเนติศึกษา, ๒๕๑๖.

ก่อเกียรติ พานิชกุล. พจนานุกรมศัพท์นิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: พอดีการพิมพ์, ๒๕๓๗.

กุหลาบ มัลลิกะมาส. วรรณคดีวิจารณ์. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัย

รามคำแหง, ๒๕๒๐.

เกศกนก ชุ่มประดิษฐ์. ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนกับการใช้ภาษาและความคิด

สร้างสรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

ไกล่รุ่ง อามระดิษ. ร้อยแก้วแนวขบขันของไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ ถึง ๗. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๓.

จินตนา ธนวานิวัฒน์. การศึกษาเปรียบเทียบความเปรียบในสามก๊กฉบับจีนกับฉบับไทย.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๗.

จุลศักดิ์ อมรเวช. ตำนานการ์ตูน. กรุงเทพมหานคร: แสงดาว, ๒๕๔๔.

โชติ แพร่พันธุ์. “คำนำเล่าปี่ ผู้พนมมือให้แก่ทุกคนชั้น.” สามก๊กฉบับวณิพก : ลิโป้-อัศวินหัวสิงห์

และเดี่ยวหุย-คนชั่วช้าที่น่ารัก. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น, ๒๕๑๕.

จิรวุฒิ เสนาคำ. “บทนำ เหลียวหน้าแลหลังวัฒนธรรมป๊อป : แนวคิดและประเด็น.” เหลียวหน้าแล

หลังวัฒนธรรมป๊อป. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, ๒๕๔๕.

ธวัช ปุณโณทก. แนวทางศึกษาวรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๕.

นฤพนธ์ คิ้ววิเศษ. ““ความต่าง” ของ “วิธีคิด” ต่อวัฒนธรรมกระแสนิยม.” เหลียวหน้าแลหลัง

วัฒนธรรมป๊อป. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, ๒๕๔๕.

บรรเทา กิตติศักดิ์ และกรรณิการ์ กิตติศักดิ์. ประวัติวรรณคดีไทย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนา

พานิช, ๒๕๒๓.

บุคคลสามก๊กวิเคราะห์. แปลโดย เขียรชัย เขียมวรเมธ. กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น (๑๙๗๗),

(ม.ป.ป.).

ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. สามก๊ก : การศึกษาเปรียบเทียบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๕.

ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. ตามหา cartoon. กรุงเทพมหานคร: มติชน, ๒๕๔๖.

- เปลื้อง ณ นคร. บุคคลภายในสามก๊ก. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า, ๒๕๓๑.
- “พระราชกฤษฎีกาตั้งวรรณคดีสโมสร.” ราชกิจจานุเบกษา ๓๑. (๒ สิงหาคม ๒๔๕๖): ๓๐๕-๓๑๓.
- พัฒนา กิติยา. คนพันธุ์ป๊อป : ต้นตอคนไทยในวัฒนธรรมสมัยนิยม. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์
มานุษยวิทยาสิรินธร. ๒๕๔๖.
- เพชรชมพู เทพพิพิธ. ความสัมพันธ์ระหว่างความชอบหนังสือการ์ตูน รายการโทรทัศน์ และเกม
คอมพิวเตอร์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ กรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.
- แพรวพราว จิระวิบูลวรรณ. การศึกษาเปรียบเทียบอารมณ์ขันในนวนิยายของชาร์ลส์ ดิกเกนส์ กับ
มาร์ก ทเวน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๕.
- พุทธชาติ สุขรอด. การสื่อความหมาย การสร้างอารมณ์ขัน และสัมพันธ์บทในการ์ตูนระกา
กับราณี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๕.
- ไพรัตน์ เทศพานิช. ความคิดทางการเมืองในสามก๊กและเจ้าผู้ปกครอง. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๑.
- มาณิษา พิศาลบุตร. การสื่อความหมายในนิตยสารการ์ตูนชายหัวเราะฉบับกระเป๋. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๒.
- มาลินี ดิลกวนิช. “เอกลักษณ์ไทยในสามก๊ก : รูปแบบการประพันธ์.” วารสารธรรมศาสตร์. ปีที่ ๑๓,
ฉบับที่ ๒ (มิถุนายน ๒๕๒๗).
- มูลนิธิวิกิพีเดีย. สุชาติ พรหมรุ่งโรจน์ [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://th.wikipedia.org/wiki>
[๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑]
- มูลนิธิวิกิพีเดีย. **Romance of Three Kingdoms**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : [http://wiki.d-addicts.com/
Romance_of_Three_Kingdoms](http://wiki.d-addicts.com/Romance_of_Three_Kingdoms) [๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑]
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมอังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน.
กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์, ๒๕๔๕.
- วรรณไว พิศโนทัย. สามก๊กฉบับแปลใหม่. พิมพ์ครั้งที่ ๔, กรุงเทพมหานคร: ธรรมชาติ, ๒๕๔๔.
- วรรษณัฐ วานิชวัฒนากุล. “การสื่อสารความหมายในการ์ตูนไทยพันธุ์ใหม่.” เหลียวหน้าแลหลัง
วัฒนธรรมป๊อป. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร. ๒๕๔๕.
- วิชาการ, กรม. ศูนย์พัฒนาหนังสือ. การส่งเสริมและพัฒนาหนังสือการ์ตูนไทย. กรุงเทพมหานคร:
การศาสนา, ๒๕๓๔.
- ศักดิ์ชัย เกียรติจินา. “การ์ตูน ศาสตร์ และศิลป์แห่งจินตนาการ.” การส่งเสริมและพัฒนา
หนังสือการ์ตูนไทย. กรุงเทพมหานคร: การศาสนา, ๒๕๓๔.
- ศิราพร ณ ถลาง. ทฤษฎีจิตวิทยา วิถีวิทยาในการวิเคราะห์ตำนาน-นิทานพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ:

- โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๘.
ศิริพร ภักดีผาสุข. อารมณ์ขันในการ์ตูนการเมืองไทย. วารสารภาษาและวรรณคดีไทย ๒๓
(ธันวาคม ๒๕๔๕): ๕๔-๕๕.
- ศิลปากร, กรม. สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน). พิมพ์ครั้งที่ ๑๗, กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า
๒๕๔๕, ๒๕๔๗.
- สราวุฒิ ธนาศิลปกุล. ปรัชญาการเมืองในสามก๊กว่าด้วยเรื่องความยุติธรรม. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท สาขาศิลปการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๒.
- สมบัติ จันทร์วงศ์. ความหมายทางการเมืองของสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน).
กรุงเทพมหานคร: มติชน, ๒๕๓๘.
- สมพันธ์ เลขะพันธ์. วรรณกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, ๒๕๑๘.
- สมเด็จพระปรมหาราชดำรงราชานุภาพ. ตำนานหนังสือสามก๊ก. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า ๒๕๔๕,
๒๕๔๗.
- สังข์ พิธ โนนทัย. พิชัยสงครามสามก๊ก. พิมพ์ครั้งที่ ๔, กรุงเทพมหานคร: ชรรษชาติ, ๒๕๔๑.
- สังเขต นาคไพจิตร. การ์ตูน. มหาสารคาม: ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๓๐.
- สุชาติ พรหมรุ่งโรจน์. ผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น. สัมภาษณ์, ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐.
สุชาติ พรหมรุ่งโรจน์. ผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น. สัมภาษณ์, ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑.
สุธา ศาสตร์. “การเสนอความตลกด้วยการแสดงออกทางวาจา.” ศาสตร์แห่งภาษา : เอกสารวิชาการ.
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๕.
- สุนันท์ จันทร์วิมลือง. การศึกษา สามก๊ก สามแนวทาง. กรุงเทพมหานคร: ดันอ้อ แกรมมี่, ๒๕๓๕.
สุภาณี ปิยพสุนทร. สามก๊กฉบับภาพบุคคลพร้อมประวัติ. กรุงเทพมหานคร: สุขภาพใจ, ๒๕๔๑.
สุรพล บัณฑิตเศรษฐี. อารมณ์ขันใน พล นิกร กิมหงวน ของ ป.อินทรปาลิต. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท สาขาศิลปการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๕.
- หมู นินจา (นามแฝง). สามก๊ก ฉบับบรรลือสาส์น. กรุงเทพมหานคร: บรรลือสาส์น, (ม.ป.ป.).
อุบลรัตน์ ศิริชูศักดิ์. อารมณ์ขันในสื่อมวลชน. กรุงเทพมหานคร: โครงการหนังสือชุดวิจัยและ
พัฒนานิเทศศาสตร์, ๒๕๓๖.
- อเนก รัตน์ปิยะภรณ์. “การเขียนหนังสือการ์ตูนเรื่อง.” การส่งเสริมและพัฒนาหนังสือการ์ตูนไทย.
กรุงเทพมหานคร: การศาสนา, ๒๕๓๔.

ภาษาอังกฤษ

Critchley, Simon. **On Humor**. London/New York: Routledge, 2002.

Lord, Albert. **The Singer of Tales**. Massachusettes: Harvard University press, 1960.

Sult, Jerry M. A Two-stage model for the appreciation of jokes and cartoons: An information processing analysis. **In The Psychology of Humor**, eds. Jeffrey H. Goldstein and Paul McGhee, New York: Academic Press, 1972.

Haig, Robin Andrew. Chapter 2: Theories of Humor-A Chronological Glimpse. in **The Anatomy of Humor: Biopsychosocial and Therapeuti Perspective**, Springfield, IL.: Charles C Thomas.

Stith Thompson. "The Folktale as Living Art" **The Folktale**. Berkeley: University of California Press, 1977.

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรรมธิการ สாதปรุง. ราชธิราช สามก๊ก และไซฮัน โลกทัศน์ชนชั้นนำไทย. กรุงเทพมหานคร:

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, ๒๕๔๑.

กรมวิชาการ. การส่งเสริมและพัฒนาหนังสือการ์ตูนไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา,

๒๕๓๔.

กระแสร มาลาชกรณ. วรรณคดีเปรียบเทียบเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : โรงเรียน

สตรีเนติศึกษา, ๒๕๑๖.

ก่อเกียรติ พาณิชกุล. พจนานุกรมศัพท์นิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: พอดีการพิมพ์, ๒๕๓๗.

กุหลาบ มัลลิกะมาส. วรรณคดีวิจารณ์. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัย

รามคำแหง, ๒๕๒๐.

เกษกนก ชุ่มประดิษฐ์. ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนกับการใช้ภาษาและความคิด

สร้างสรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

ไกล่รุ่ง อามระดิษ. ร้อยแก้วแนวขบขันของไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ ถึง ๗. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๓.

จินตนา ชันวานิวัฒน์. การศึกษาเปรียบเทียบความเปรียบในสามก๊กฉบับจีนกับฉบับไทย.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๗.

จุลศักดิ์ อมรเวช. ตำนานการ์ตูน. กรุงเทพมหานคร: แสงดาว, ๒๕๔๔.

ชูลีพร สุวรรณ. กลวิธีการเล่าเรื่องในวรรณกรรมเยาวชนของ อองรี บอสโก : ลาน กู๊ดด, ตี๋องฟอง

เอ ลา ริวแยร์ และ เลอ เรอนาร์ด ดอง ลิล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๖.

ชลดา เรื่องรักย์ลิขิต. วรรณคดีไทยเรื่องอนิรุทธ์ : การศึกษาวิเคราะห์. วิทยานิพนธ์ปริญญา

ดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

โชติ แพร่พันธุ์. “คำนำเล่าปี่ ผู้พนมมือให้แก่ทุกคนชั้น.” สามก๊กฉบับวณิช : ลิโป้-อัครินหัวสิงห์

และเตียวหุย-คนชั่วช้าที่น่ารัก. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น, ๒๕๑๕.

ธวัช ปุณ โฉมทก. แนวทางศึกษาวรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๕.

นฤพนธ์ คิ้วงวิเศษ. ““ความต่าง” ของ “วิธีคิด” ต่อวัฒนธรรมกระแสนิยม.” เหลียวหน้าแลหลัง

วัฒนธรรมป๊อป. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, ๒๕๔๙.

นารีรัตน์ บุญช่วย. การนำเสนอความตลก. ศาสตร์แห่งภาษา ๘ (สิงหาคม ๒๕๔๐): ๒๖๓-๒๖๙.

บรรเทา กิตติศักดิ์ และกรรณิการ์ กิตติศักดิ์. **ประวัติวรรณคดีไทย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๓.

บุคคลสามก๊กวิเคราะห์. แปลโดย เชียรชัย เอี่ยมวรเมธ. กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น (๑๕๗๗), (ม.ป.ป.).

ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. สามก๊ก : การศึกษาเปรียบเทียบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๕.

ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. ตามหา cartoon. กรุงเทพมหานคร: มติชน, ๒๕๔๖.

เปลื้อง ณ นคร. บุคคลภายในสามก๊ก. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า, ๒๕๑๑.

“พระราชกฤษฎีกาตั้งวรรณคดีสโมสร.” ราชกิจจานุเบกษา ๓๑. (๒ สิงหาคม ๒๔๕๗): ๓๐๕-๓๑๓.

พัฒนา กิติอาษา. **คนพันธุ์ป๊อป : ตันตณคนไทยในวัฒนธรรมสมัยนิยม**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร. ๒๕๔๖.

เพชรชมพู เทพพิพิธ. **ความสัมพันธ์ระหว่างความชอบหนังสือการ์ตูน รายการโทรทัศน์ และเกมคอมพิวเตอร์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

แพรวพราว จีระวิบูลวรรณ. **การศึกษาเปรียบเทียบอารมณ์ขันในนวนิยายของชาร์ลส์ ดิคเกนส์ กับ มาร์ค ทเวน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

พุทธชาติ สุขรอด. **การสื่อความหมาย การสร้างอารมณ์ขัน และสัมพันธ์บทในการ์ตูนระกากับบรรณ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

ไพรัตน์ เทศพานิช. **ความคิดทางการเมืองในสามก๊กและเจ้าผู้ปกครอง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๑.

มาณิษา พิศาลบุตร. **การสื่อความหมายในนิตยสารการ์ตูนชายหัวเราะฉบับกระเป๋**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๒.

มาลินี ดิลกวมัช. “เอกลักษณ์ไทยในสามก๊ก : รูปแบบการประพันธ์.” **วารสารธรรมศาสตร์**. ปีที่ ๑๓, ฉบับที่ ๒ (มิถุนายน ๒๕๒๗).

มาโนช ชุ่มเมืองปัก. **การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ตลกไทยยอดนิยมชุด “บุญชู” กับการสร้างสรรค์ของผู้กำกับภาพยนตร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๗.

มุลนิธิวิกิพีเดีย. **สุชาติ พรหมรุ่งโรจน์** [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://th.wikipedia.org/wiki> [๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑]

มุลนิธิวิกิพีเดีย. **Romance of Three Kingdoms**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://wiki.d-addicts.com/Romance_of_Three_Kingdoms [๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑]

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมอังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน.

กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์, ๒๕๔๕.

วรรณไว พิศโนทัย. สามก๊กฉบับแปลใหม่. พิมพ์ครั้งที่ ๔, กรุงเทพมหานคร: ธรรมชาติ, ๒๕๔๔.

วิชาการ, กรม. ศูนย์พัฒนาหนังสือ. การส่งเสริมและพัฒนาหนังสือการ์ตูนไทย. กรุงเทพมหานคร:

การศาสนา, ๒๕๓๔.

วรัชญ์ วานิชวัฒนากุล. “การสื่อสารความหมายในการ์ตูนไทยพันธุ์ใหม่.” เหลียวหน้าแลหลัง

วัฒนธรรมป๊อป. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร. ๒๕๔๕.

ศักดิ์ชัย เกียรติจินดา. “การ์ตูน ศาสตร์ และศิลป์แห่งจินตนาการ.” การส่งเสริมและพัฒนา

หนังสือการ์ตูนไทย. กรุงเทพมหานคร: การศาสนา, ๒๕๓๔.

ศิริพร ณ ถลาง. ทฤษฎีจิตวิทยา วิธีวิทยาในการวิเคราะห์ตำนาน-นิทานพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ:

โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๘.

ศิริพร ภักดีผาสุข. อารมณ์ขันในการ์ตูนการเมืองไทย. วารสารภาษาและวรรณคดีไทย ๒๓

(ธันวาคม ๒๕๔๕): ๕๔-๕๕.

ศิลป์ากร, กรม. สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน). พิมพ์ครั้งที่ ๑๗, กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า

๒๕๔๕, ๒๕๔๖.

สรารุณี ธนาศิลปกุล. ปรัชญาการเมืองในสามก๊กว่าด้วยเรื่องความยุติธรรม. วิทยานิพนธ์

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๒.

สมบัติ จันทร์วงศ์. ความหมายทางการเมืองของสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน).

กรุงเทพมหานคร: มติชน, ๒๕๓๘.

สมพันธ์ เลขะพันธุ์. วรรณกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย

รามคำแหง, ๒๕๑๘.

สมเด็จพระราชดำรัสราชานุกาพ. ตำนานหนังสือสามก๊ก. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า ๒๕๔๕,

๒๕๔๖.

สังข์ พิศโนทัย. พิชัยสงครามสามก๊ก. พิมพ์ครั้งที่ ๔, กรุงเทพมหานคร: ธรรมชาติ, ๒๕๔๑.

สังเขต นาคไพจิตร. การ์ตูน. มหาสารคาม: ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๓๐.

สุจินดา ประสงค์ตันสกุล. การวิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการเล่าเรื่องรายการโทรทัศน์แบบตลกภัย

รายการ “เจียด”. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

สุชาติ พรหมรุ่งโรจน์. ผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น. สัมภาษณ์, ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐.

สุชาติ พรหมรุ่งโรจน์. ผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น. สัมภาษณ์, ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑.

สุธา ศาสตรี. “การเสนอความตลกด้วยการแสดงออกทางวาจา.” **ศาสตร์แห่งภาษา : เอกสารวิชาการ.**

กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๕.

สุนันท์ จันทร์วิมลสิ่ง. การศึกษา สามก๊ก สามแนวทาง. กรุงเทพมหานคร: ดันอ้อ แกรมมี่, ๒๕๓๕.

สุภาณี ปิยพสุนทร. สามก๊กฉบับภาพบุคคลพร้อมประวัติ. กรุงเทพมหานคร: สุขภาพใจ, ๒๕๔๑.

สุรพล บัณฑิตเศรษฐี. อารมณ์ขันใน พด นิกร กิมหงวน ของ ป.อินทรปาลิต. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

หมู นินจา (นามแฝง). สามก๊ก ฉบับบรรลือสาส์น. กรุงเทพมหานคร: บรรลือสาส์น, (ม.ป.ป.).

หมู นินจา (นามแฝง). สามก๊ก ฉบับสเปเชียล คอลเล็กชั่น. กรุงเทพมหานคร: บรรลือสาส์น,

(ม.ป.ป.).

อุบลรัตน์ ศิริชูศักดิ์. อารมณ์ขันในสื่อมวลชน. กรุงเทพมหานคร: โครงการหนังสือชุดวิจัยและ

พัฒนานิเทศศาสตร์, ๒๕๓๖.

อเนก รัตน์ปิยะภรณ์. “การเขียนหนังสือการ์ตูนเรื่อง.” การส่งเสริมและพัฒนาหนังสือการ์ตูนไทย.

กรุงเทพมหานคร: การศาสนา, ๒๕๓๔.

ภาษาอังกฤษ

Critchley, Simon. **On Humor**. London/New York: Routledge, 2002.

Lord, Albert. **The Singer of Tales**. Massachusettes: Harvard University press, 1960.

Sult, Jerry M. A Two-stage model for the appreciation of jokes and cartoons: An information processing analysis. In **The Psychology of Humor**, eds. Jeffrey H. Goldstein and Paul McGhee, New York: Academic Press, 1972.

Haig, Robin Andrew. Chapter 2: Theories of Humor-A Chronological Glimpse. in **The Anatomy of Humor: Biopsychosocial and Therapeuti Perspective**, Springfield, IL.: Charles C Thomas.

Stith Thompspon. “The Folktale as Living Art” **The Folktale**. Berkeley: University of California Press, 1977.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
สามก๊กฉบับร้อยแก้วและร้อยกรอง

สามก๊กฉบับร้อยแก้วและร้อยกรอง

- สามก๊กฉบับร้อยแก้ว เท่าที่ปรากฏชื่อ (เรียงลำดับตามปีที่แต่ง) มีจำนวน ๓๒ ฉบับ ได้แก่
๑. กวนอู (ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง)
 ๒. อินไซด์สามก๊ก ของ อ.ร.ค. (เอื้อม รุจิฉิม)
 ๓. สามก๊กฉบับสมบูรณ์ ซึ่งวัลลภ โรจนวิสุทธิ แปลจากภาษาอังกฤษของบริวิทท์ เทเลอร์
 ๔. สามก๊กฉบับนายทุนของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช
 ๕. สามก๊กฉบับสมบูรณ์ ของ พิกุล ทองน้อย
 ๖. สามก๊กฉบับย่อ ของ นายหนหวย (ศิลาปชัย ชาญเฉลิม)
 ๗. สามก๊กฉบับร้านกาแฟ ของ นายหนหวย
 ๘. บุคคลสุภาษิตในสามก๊ก ของ เปลื้อง ณ นคร
 ๙. สามก๊กฉบับพิศवास : ชีวิตรักของ โจโฉ ของ สุทธิผล นิติวัดนา (แปลจากต้นฉบับภาษาจีนของหนานกงผอ)
 ๑๐. สามก๊กฉบับวิจารณ์ ของ สุทธิผล นิติวัดนา (แปลจากต้นฉบับภาษาจีนของจกสิ่วเสียบ)
 ๑๑. ขงเบ้งจอมปราชญ์ ของ สมพงษ์ เกรียงไกรเพชร
 ๑๒. สามก๊กฉบับวุฒิพอกของ ยาขอบ (โชติ แพร่พันธุ์)
 ๑๓. พิชัยสงครามสามก๊ก ของ สังข์ พัธโนทัย
 ๑๔. สุภาษิตสามก๊ก ของ ราชมาณฑ
 ๑๕. คำคมในสามก๊ก ของ วิจิตรวรรณกรรม
 ๑๖. สามก๊กฉบับแปลใหม่ ของ วรรณไว พัธโนทัย (แปลจากต้นฉบับภาษาจีนของหลอกวันจง)
 ๑๗. สงครามในสามก๊ก ของ อัมพร พงษธา
 ๑๘. ว่าอย่างไรในสามก๊ก ของ พ.ท.มนตรี เทียงอรุณธรรม
 ๑๙. ประวัติกวนอู เทพเจ้าแห่งความซื่อสัตย์ และเล่าปี เตียวหุย ของ โมทยากร
 ๒๐. สามก๊กอื่น (ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง)
 ๒๑. สามก๊กฉบับคิส์โก้ ของ บุศย์ ปัทมทัตต์
 ๒๒. ปรัชยานิพนธ์และชีวประวัติของขงเบ้ง ของ เขียวชัย เอี่ยมวรเมธ
 ๒๓. สามก๊กปริทัศน์ ของ เขียวชัย เอี่ยมวรเมธ
 ๒๔. โจโฉสนทนาถึงวีรบุรุษ สามพี่น้องไปเชิญขงเบ้ง พรานมังกร ของ แสงเดือน
 ๒๕. สามก๊กฉบับธัญบุรี ของ วินัย ชวนประพันธ์

๒๖. สามก๊กฉบับสะโลเม่ ตอนศึกชิงแฉมปียอดขุนพล ของ นุศราคัม
 ๒๗. เสนาธิการสกลทล ภาค ๑-๒ ของ ส.อักษรอาสา
 ๒๘. สามก๊กการเมือง ของ เจตน์ เจริญโท และคณะ
 ๒๙. เปิดหน้ากากขงเบ้ง : ชุดสามก๊ก ฉบับ คนเดินดิน ของ เล่า ชวน หัว
 ๓๐. สงครามสามก๊ก กลยุทธ์พลิกสถานการณ์ ของ ทองแถม นาถจำนง
 ๓๑. เล่าเรื่องสามก๊ก : ชุดอมตะวรรณคดีไทย ของ ศักดา ศรีमानนท์ และคณะ
 ๓๒. ถอดรหัส สามก๊ก ของ พระมหาบุญนาน อภิญาโน และคณะ

ส่วนสามก๊กที่เป็นฉบับร้อยกรอง (เรียงตามลำดับปีที่แต่ง) เท่าที่ปรากฏชื่อมีจำนวน ๑๑ ฉบับ ได้แก่

๑. บทละครรำเรื่องสามก๊ก ตอนพระเจ้าเลนเต้ประพาสสวน จนถึงตั้งโต๊ะเข้าไปสู่พระเจ้าเหียนเต๋ หลวงพัฒนพงศ์ฯ แต่งให้เจ้าพระยามหินทร์ฯ เล่นละคร เป็นหนังสือ ๑๖ เล่มสมุดไทย ยังไม่ได้พิมพ์
๒. บทละครรำเรื่องสามก๊ก ตอนอึ้งอุ้นกำจัดตั้งโต๊ะ หลวงพัฒนพงศ์ฯ แต่งให้เจ้าพระยามหินทร์ฯ เล่นละคร เป็นหนังสือ ๒ เล่มสมุดไทย ยังไม่ได้พิมพ์
๓. บทละครรำเรื่องสามก๊ก ตอนจิวยี่คิดอุบายจะเอาเมืองเกงจิว หลวงพัฒนพงศ์ฯ แต่งให้เจ้าพระยามหินทร์ฯ เล่นละคร เป็นหนังสือ ๒ เล่มสมุดไทย ยังไม่ได้พิมพ์
๔. บทละครรำเรื่องสามก๊ก ตอนจิวยี่คิดอุบายจะเอาเมืองเกงจิว ของ หมื่นเสนาอนุชิต (เจต) พิมพ์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๖
๕. บทละครรำเรื่องสามก๊ก ตอนจิวยี่รากลือด หลวงพัฒนพงศ์ฯ แต่งให้เจ้าพระยามหินทร์ฯ เล่นละคร เป็นหนังสือ ๑ เล่มสมุดไทย ยังไม่ได้พิมพ์
๖. บทละครรำเรื่องสามก๊ก ตอนนางซุนสูหยินหนีกลับไปเมืองกังตั้ง หลวงพัฒนพงศ์ฯ แต่งให้เจ้าพระยามหินทร์ฯ เป็นหนังสือ ๑ เล่มสมุดไทย ยังไม่ได้พิมพ์
๗. บทละครเรื่องสามก๊ก ตอนนางเตียวเสียนลวงตั้งโต๊ะ ของนายบุญสะอาด (นามแฝง) พิมพ์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๘
๘. บทละครเรื่องสามก๊ก ตอนตั้งโต๊ะหลงกลนางเตียวเสียน ของหมิ่งกุ่มนุ่น (นามแฝง) พิมพ์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๘
๙. เรื่องสามก๊ก (กลอนสุภาพ) ตอนนางเตียวเสียนลวงตั้งโต๊ะ หลวงธรรมาภิมนตรี (เถิก จิตรกรถึก) พิมพ์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๙
๑๐. บทละครเรื่องสามก๊ก ตอนเล่าปี่แต่งงานจนจิวยี่รากลือด ของทิดโจ่ง (นามแฝง) พิมพ์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๑
๑๑. สามก๊กร้อยกรอง ของ ขุนวิจิตรมาตรา

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างการเปรียบเทียบเนื้อหาวรรณกรรมสามก๊ก
กับการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑-๑๐

ตัวอย่างการเปรียบเทียบเนื้อหาวรรณกรรมสามก๊ก
กับการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑-๑๐

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการดัดแปลงเนื้อหาของวรรณกรรมสามก๊กเพื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบการนำเสนอ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบเนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กกับสามก๊กฉบับแปลใหม่ของวรรณไว พัธโนทัย และสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) โดยยึดเนื้อหาของการ์ตูนในแต่ละตอนเป็นหลัก จะพบความเหมือนและความแตกต่างของเนื้อหาดังตารางต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ โจรโพกผ้าเหลือง

การ์ตูนสามก๊ก ฉบับบรรลือสาส์น	สามก๊กฉบับแปลใหม่ ของวรรณไว พัธโนทัย	สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน)
-กล่าวถึงสมัยก่อนแผ่นดินจะ แตกแยกออกเป็นสามก๊ก ตั้งแต่ จีนซื่ออ่องเต๋รวบรวมนแคว้นทั้ง เจ็ด จนมาถึงสมัยพระเจ้า <u>ฮวนเต๋</u> และพระเจ้าเลนเต้	-กล่าวถึงสมัยก่อนแผ่นดินจะ แตกแยกออกเป็นสามก๊ก ตั้งแต่ จีนซื่ออ่องเต๋รวบรวมนแคว้นทั้ง เจ็ด จนมาถึงสมัยพระเจ้า <u>ฮวนเต๋</u> และพระเจ้าเลนเต้ -พระเจ้าเลนเต้เสวยราชย์เตาบู กับตันผวน ร่วมคิดการกำจัด เทาจี้ดขันที แต่ความรั่วไหล เตาบูกับตันผวนจึงต้องลี้ วาศนาไป -วันเพ็ญเดือนสี่ ปีที่สอง ศักราชเจี้ยนหนิง พระเจ้าเลนเต้ ออกว่าราชการ เกิดลมวงพัด ภูเขา เขียวใหญ่ตกลงมาพัน อยู่ที่เขาพระเกี้ยว พระเจ้าเลนเต้ ตกพระทัยล้มฟาดลง	-กล่าวถึงสมัยก่อนแผ่นดินจะ แตกแยกออกเป็นสามก๊ก ตั้งแต่ พระเจ้าจิวนูอ่อง พระเจ้า จินอ่องตีเอาหัวเมืองทั้งเจ็ด จน มาถึงพระเจ้า <u>ฮันเต๋</u> และพระเจ้า เลนเต้ -พระเจ้าเลนเต้เสวยราชย์ เทาจี้ดขันทีกับพวกกระทำ การหยาบช้า เตาบูกับตันผวน คิดอ่านจับขันทีมาเสีย แต่ เทาจี้ดรู้ทันเตาบูกับตันผวน จึงถูกฆ่า -พระเจ้าเลนเต้เสวยราชย์ได้สิบ สองปี เดือนสี่ ขึ้นสิบห้าค่ำ เสด็จอยู่บนพระเกี้ยว เวลาเที่ยง เกิดลมพายุหนัก ภูเขาเขียวใหญ่ ตกลงมาพันอยู่ที่เขาพระเกี้ยว พระเจ้าเลนเต้ตกพระทัยล้มลง จากพระเกี้ยวหาพระสติมิได้

<p>-สมัยพระเจ้าเลนเต้ เหล่าขันทีกุมอำนาจ บ้านเมืองจึงระส่ำระสายวุ่นวาย</p>	<p>-เกิดอาเพศหลายประการ ได้แก่ ลูกเห็บตก แผ่นดินไหว น้ำทะเลท่วม ไก่ตัวเมียกลายเป็นไก่ตัวผู้ ปรากฏควันคำพุ่งขึ้นฟ้าลอยเข้าไปกลางพระตำหนัก อุบัติก่เตี้ยน ปรากฏรุ้งจับที่ปราสาทหยก ภูเขาวันซัวพังทลายลงมา</p> <p>-พระเจ้าเลนเต้เชื่อฟังคำเดียวเหยียงถึงกับเรียกเป็นพระบิดา การปกครองแผ่นดินมิชอบด้วยทำนองคลองธรรม ราษฎรเดือดร้อน โจรผู้ร้ายชุกชุม</p>	<p>-เกิดอาเพศหลายประการ ได้แก่ ลูกเห็บตก แผ่นดินไหว น้ำทะเลท่วมตึก ไก่ตัวเมียกลายเป็นไก่ตัวผู้ เกิดนิมิตเป็นควันเพลิงพุ่งขึ้นไปในพระที่นั่ง อุบัติก่เตี้ยน เกิดนิมิตรุ้งตกในพระราชวัง ภูเขาวันซัวแตกทลายลง</p> <p>-พระเจ้าเลนเต้เชื่อถ้อยคำเดียวเหยียงขันที เรียกเป็นบิดาเลี้ยง ราชการแผ่นดินผันแปรไป อาณาประชาราษฎร์เดือดร้อน เกิดโจรผู้ร้ายปล้นสะดม</p>
<p>-กล่าวถึงพี่น้องสกุลเดียว เดียวก๊ก เดียวโป้ และ เดียวเหลียง เดียวก๊กสอบจอหงวนไม่ได้จึงขึ้นเขาหาสมุนไพรร</p>	<p>-กล่าวถึงพี่น้องสกุลเดียว เดียวก๊ก เดียวโป้ และ เดียวเหลียง เดียวก๊กสอบชิงตำแหน่งขุนนางตรีไม่ได้ จึงขึ้นไปเสาะหาตัวยำบำบัดโรคบนภูเขา</p>	<p>-กล่าวถึงพี่น้องสกุลเดียว เดียวก๊ก เดียวโป้ และ เดียวเหลียง เดียวก๊กไปเที่ยวหา ยานบนภูเขา</p>
<p>-พบพระฤาษีมอบผอบพิษให้ เดียวก๊กจึงถูกพิษ แต่เซียนมารักษาให้ เดียวก๊กจึงได้เป็นศิษย์ของเซียนนั้น และได้รับคัมภีร์ทั้งสี่เล่ม ได้แก่คัมภีร์สวรรค์ คัมภีร์พิภพ คัมภีร์บาดาล และคัมภีร์วิเคราะห์หลักทรัพย์รวยไม่เลิก</p>	<p>-พบผู้เฒ่าคนหนึ่ง ดวงตาแจ่มใส ใบหน้าอ่อน ถือไม้เท้า ทำด้วยกิ่งหลี่ ผู้เฒ่ามอบทิพยคัมภีร์สามฉบับเรียกว่า ไทแผงยาวสุด แปลว่า หลักวิธีสันติสุข เพื่อไปช่วยทำนุบำรุงคนทั้งปวง</p>	<p>-พบคนแก่ผิวหน้าเหมือนทารก จักขุเหลือง มือถือไม้เท้า คนแก่นั้นได้มอบหนังสือตำราสามฉบับ ชื่อไทแผงเขาสุคให้ เดียวก๊กนำไปช่วยทำนุบำรุงคนทั้งปวงให้อยู่เย็นเป็นสุข</p>
<p>-เดียวก๊กตั้งตนเป็นจอมพล <u>สวรรค์</u> ตั้งเดียวโป้เป็นจอมพล <u>พิภพ</u> เดียวเหลียงเป็นจอมพล <u>บาดาล</u> ปลุกระดมชาวบ้านจน</p>	<p>-เดียวก๊กสถาปนาตัวเองเป็น <u>ขุนพลธรรมสวรรค์</u> ตั้งเดียวโป้เป็น <u>ขุนพลธรรมธรณี</u> และตั้งเดียวเหลียงเป็น <u>ขุนพลธรรม</u></p>	<p>-เดียวก๊กตั้งตัวเป็นเทียนกั๋ง จงกั๋ง แปลว่า <u>เจ้าพระยาสวรรค์</u> ตั้งเดียวโป้เป็น <u>เจ้าพระยาแผ่นดิน</u> เดียวเหลียงเป็น</p>

<p>กลายเป็นคณะโจร โปกผ้าเหลืองมีกำลังห้าสิบหมื่นคน</p> <p>-โฮจันกราบทูลขอให้ทรงมีพระราชโองการให้แต่ละเมืองรับกำลังอาสาสมัคร เล่าเอียนเจ้าเมืองอิวจิวจึงมีประกาศรับสมัครทหาร</p> <p>-เล่าปี่เห็นประกาศแล้วก็ถอนใจใหญ่ เดียวหุยกว่ากล่าวที่เล่าปี่ถอนใจ แต่เล่าปี่กลับเดินหนีไป</p> <p>-กวนอูพ่อค้าขายถั่ว เอาหมูของเตียวหุยมาแจกจ่ายให้กับชาวบ้าน เตียวหุยรู้เข้าก็โกรธ</p>	<p><u>นรา</u> ปลุกระดมชาวบ้านตั้งเป็นคณะโจร โปกผ้าเหลืองมีกำลังถึงสี่ห้าสิบหมื่นคน</p> <p>-โฮจันกราบทูลขอให้ทรงมีพระราชโองการเร่งไปยังหัวเมืองทุกแห่งให้เตรียมกำลังรบพุ่งไว้ให้พร้อม ขณะนั้นเตียวก๊กยกทหารเข้าตีแคว้นอิจิว เล่าเอียนผู้ว่าราชการแคว้นสั่งให้ปิดประกาศรับสมัครทหารอาสาทั่วทุกตำบล</p> <p>-กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของเล่าปี่</p> <p>-เล่าปี่เห็นประกาศนั้นก็ถอนใจใหญ่ เดียวหุยมาพบเข้าจึงได้ชวนกันคิดเกลี้ยกล่อมชาวบ้านผู้กล้าหาญมาร่วมกันปราบโจรแล้วเล่าปี่ก็ชวนเตียวหุยไปนั่งดื่มสุราในร้าน</p>	<p><u>เจ้าพระยามนุษย์</u> ปลุกระดมชาวบ้านตั้งเป็นโจร โปกผ้าเหลืองมีกำลังสี่สิบห้าสิบหมื่นคน</p> <p>-เตียวก๊กยกทหารเข้าตีปลายแดนเมืองอิวจิว เล่าเอียนเจ้าเมืองมีหนังสือไปเกลี้ยกล่อมชาวเมืองที่อยู่ปลายแดนว่าถ้าผู้ใดมีปัญญาจับโจรได้จะบอกความชอบกราบทูลพระเจ้าเลนเต้</p> <p>-กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของเล่าปี่</p> <p>-เล่าปี่เห็นหนังสือซึ่งปิดไว้ที่ประตูเมือง คิดไปมีตลอคยื่นคูหนังสือ ทอดใจใหญ่อยู่เตียวหุยมาพบเข้าจึงชวนกันคิดเกลี้ยกล่อมชาวเมืองที่มีฝีมือกล้าหาญ เล่าปี่จึงชวนเตียวหุยไปนั่งในร้านสุรา</p>
--	---	---

ตอนที่ ๒ พื้นที่ร่วมสาบาน

การ์ตูนสามก๊ก ฉบับบรรณวิไล	สามก๊กฉบับแปลใหม่ ของวรรณไว พัธโนทัย	สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน)
<p>-กวนอูทะเลาะวิวาทกับเตียวหุย เล่าปี่เข้ามาห้าม</p> <p>-เตียวหุยชวนกวนอูและเล่าปี่ ไปดื่มสุราที่บ้าน ทั้งสามเล่า ความเป็นมาของตนเอง เมื่อรู้ว่า คิดการตรงกันจึงสาบานเป็นที่ น่องกันที่สวนท้อหลังบ้าน เตียวหุย</p>	<p>-กวนอูมาพบเล่าปี่และเตียวหุย เมื่อรู้ว่าคิดการตรงกัน ทั้งสาม จึงได้ให้สัตย์สาบานเป็นที่น่อง กันที่สวนท้อหลังบ้านเตียวหุย</p>	<p>-กวนอูมาพบเล่าปี่และเตียวหุย เมื่อรู้ว่าคิดการตรงกัน ทั้งสาม จึงได้ให้สัตย์สาบานเป็นที่น่อง กันที่สวนดอกไม้หลังบ้าน เตียวหุย</p>

ตอนที่ ๓ วิภกรรม ๓ พี่น้อง

การ์ตูนสามก๊ก ฉบับบรรณวิไล	สามก๊กฉบับแปลใหม่ ของวรรณไว พัธโนทัย	สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน)
<p>-เล่าปี่รวบรวมชาวบ้านมีฝีมือ ได้ห้าร้อยกว่าคนจึงเข้าพบ เล่าเอียน เล่าเอียนรับเล่าปี่ไว้ เป็นหลานชาย</p> <p>-เล่าปี่ กวนอู เตียวหุย ร่วมกับ กองทัพหลวงออกปราบปราม โจร โทกผ้าเหลือง มีความดี ความชอบหลายครั้ง</p> <p>-สามพี่น้องช่วยชีวิตตั้งโต๊ะให้ รอดพ้นจากเงื้อมมือพวกกบฏ แต่งตั้ง โต๊ะแสดงกิริยาดีหมั่น</p>	<p>-เล่าปี่รวบรวมชาวบ้านมีฝีมือ ได้ห้าร้อยกว่าคนจึงเข้าพบ เล่าเอียน เล่าเอียนรับเล่าปี่ไว้ เป็นหลานชาย</p> <p>-เล่าเอียนให้เล่าปี่ กวนอู เตียวหุยคุมกำลังห้าร้อยยกไป ปราบเตี้ยอ้วนจี้หัวหน้าใหญ่ โจร โทกผ้าเหลือง กวนอูฆ่า เตี้ยอ้วนจี้ได้ ทั้งสามได้รับชัช ชนะ</p> <p>-เล่าปี่ยกกำลังไปช่วยโลติดๆ ขอให้ยกกำลังไปช่วยสองสูสง กับจูสีที่เองฉวน</p> <p>-กล่าวถึงการสู้รบระหว่างสองสู สง จูสี กับเตียวเหลียง เตียวโป๊ และทัพของโจโฉยกมาช่วย</p> <p>-กล่าวถึงประวัติความเป็นมา ของโจโฉ</p> <p>-โลติดถูกจูสงทูลกล่าวโทษ จึง ถูกจับกุม</p> <p>-สามพี่น้องพบกับทัพของ ตั้งโต๊ะที่แตกพ่ายจากการต่อสู้ กับทัพเตียวก็๊ก จึงได้ช่วยเหลือ ตั้งโต๊ะ แต่ตั้งโต๊ะกลับแสดง กิริยาดีหมั่น เตียวหุย โกรธและ จะฆ่าตั้งโต๊ะ</p>	<p>-เล่าปี่รวบรวมชาวบ้านมีฝีมือ ได้ห้าร้อยกว่าคนจึงเข้าพบ เล่าเอียน เล่าเอียนรับเล่าปี่ไว้ เป็นหลานชาย</p> <p>-เล่าเอียนให้เล่าปี่ กวนอู เตียวหุยคุมกำลังห้าร้อยยกไป ปราบเตี้ยอ้วนจี้หัวหน้าใหญ่ โจร โทกผ้าเหลือง กวนอูฆ่า อ้วนจี้ได้ ทั้งสามได้รับชัชชนะ</p> <p>-เล่าปี่ยกกำลังไปช่วยโลติดๆ ขอให้ยกกำลังไปช่วยสองสูสง กับจูสีที่เองฉวน</p> <p>-กล่าวถึงการสู้รบระหว่างสองสู สง จูสี กับเตียวเหลียง เตียวโป๊ และทัพของโจโฉยกมาช่วย</p> <p>-กล่าวถึงประวัติความเป็นมา ของโจโฉ</p> <p>-โลติดถูกจูสงทูลกล่าวโทษ จึง ถูกจับกุม</p> <p>-สามพี่น้องพบกับทัพของ ตั้งโต๊ะที่แตกพ่ายจากการต่อสู้ กับทัพเตียวก็๊ก จึงได้ช่วยเหลือ ตั้งโต๊ะ แต่ตั้งโต๊ะกลับแสดง กิริยาดีหมั่น เตียวหุย โกรธและ จะฆ่าตั้งโต๊ะ</p>

ตอนที่ ๔ บำเหน็จความชอบ

การ์ตูนสามก๊ก ฉบับบรรณวิไล	สามก๊กฉบับแปลใหม่ ของวรรณไว พัทธโนทัย	สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน)
<p>-เล่าปี่ ได้รับแต่งตั้งให้เป็น <u>นายอำเภออินฮ้อกวน</u> เมืองจงชาน เตียวหุย กวนอู ไม่พอใจที่เล่าปี่ทำความชอบหลายครั้งแต่กลับได้แค่ตำแหน่งนายอำเภอ</p> <p>-<u>ผู้ตรวจราชการ</u> มาตรวจราชการที่อำเภออินฮ้อกวน และแสดงอาการดูหมิ่นเล่าปี่</p> <p>-ผู้ตรวจราชการเรียกสินบนจากเล่าปี่ เล่าปี่ไม่มีให้ ผู้ตรวจราชการจึงให้คนไปประกาศให้ชาวบ้านมาร้องเรียนเล่าปี่ แต่ไม่มีชาวบ้านคนใดมาร้องเรียนเลย</p> <p>-เตียวหุยรู้เรื่องก็โกรธและบุกไปที่เรือนรับรอง</p>	<p>-เล่าปี่ กวนอู และเตียวหุยทำความชอบหลายครั้งแต่ก็ไม่ได้รับพระราชทานตำแหน่งใดๆ เล่าปี่จึงเข้าพบเตียวกิ้น</p> <p>-เตียวกิ้นกราบทูลให้พระเจ้าเลนเต้ฆ่าขันทีทั้งสิบ เหล่าขันทีเห็นว่าต้องมีผู้มีความชอบที่ยังไม่ได้ปูนบำเหน็จ เล่าปี่จึงได้รับการแต่งตั้งเป็น <u>นายอำเภออินฮ้อกวน</u> เมืองจงชาน</p> <p>-ผู้ตรวจราชการ มาตรวจราชการที่อำเภออินฮ้อกวน และแสดงอาการดูหมิ่นเล่าปี่</p> <p>-ผู้ตรวจราชการให้นำตัวพนักงานอำเภอมาบังคับขู่เข็ญให้กล่าวโทษว่าเล่าปี่ข่มเหงรังแกราษฎร</p> <p>-เตียวหุยรู้เรื่องก็โกรธและบุกไปที่เรือนรับรอง</p>	<p>-เล่าปี่ กวนอู และเตียวหุยทำความชอบหลายครั้งแต่ก็ไม่ได้รับพระราชทานตำแหน่งใดๆ วันหนึ่งได้พบเตียวกิ้นจึงเล่าความให้ฟัง</p> <p>-เตียวกิ้นกราบทูลให้พระเจ้าเลนเต้ฆ่าขันทีทั้งสิบ เหล่าขันทีเห็นว่าต้องมีผู้มีความชอบที่ยังไม่ได้ปูนบำเหน็จ พระเจ้าเลนเต้เห็นว่าเล่าปี่มีความชอบ เล่าปี่จึงได้รับการแต่งตั้งเป็น <u>ผู้รักษาเมืองอินฮ้อกวน</u></p> <p>-ตีกิ้วถือรับสั่งมาเรียกเอาส่วยจากขุนหมื่นที่ตั้งขึ้นใหม่ ตีกิ้วแสดงอาการดูหมิ่นเล่าปี่</p> <p>-ตีกิ้วเอาตัวปลัดมาขู่เข็ญโบยตีให้กล่าวโทษเล่าปี่ แต่ปลัดก็ไม่ยอมทำตามคำของตีกิ้ว</p> <p>-เตียวหุยรู้เรื่องก็โกรธและบุกไปหาตีกิ้ว</p>

ตอนที่ ๕ เดียวหุຍโຍผู้ตรวจราชการ

การตุนสามก๊ก ฉบับบรรลือสาส์น	สามก๊กฉบับแปลใหม่ ของวรรณไว พัทธินัย	สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน)
-เดียวหุຍถูกเค้กๆที่เรือรบรอง รุมทำร้าย		
-เดียวหุຍจับผู้ตรวจราชการมัด ไว้ แล้วตีด้วยไม้กอล์ฟ	-เดียวหุຍจับผู้ตรวจราชการมัด ไว้กับหลักม้า แล้วหวดด้วยกิ่ง หวัดอย่างเต็มแรง	-เดียวหุຍจิกหมกระชาตตีอกัว เอาผมผูกกับหลักม้า แล้วตีด้วย กิ่งสนเจ็บปวดสาหัส
-เล่าปี่เข้ามาห้ามเดียวหุຍ กวนอู แนะให้เล่าปี่ฆ่าผู้ตรวจราชการ	-เล่าปี่เข้ามาห้ามเดียวหุຍ กวนอู แนะให้เล่าปี่ฆ่าผู้ตรวจราชการ แล้วลาออกจากราชการ กลับไปอยู่บ้านเมืองเดิมแล้ว ค่อยคิดการต่อไป	-เล่าปี่เข้ามาห้ามเดียวหุຍ กวนอู แนะให้เล่าปี่ฆ่าตีอกัวแล้ว กลับไปอยู่บ้านเมืองเดิมแล้ว ค่อยคิดการต่อไป
-เล่าปี่คืนรณานายอำเภอให้ ผู้ตรวจราชการ	-เล่าปี่คืนรณานายอำเภอให้ ผู้ตรวจราชการๆ กลับมาแจ้ง ความแก่เจ้าเมืองเต้จิว เจ้าเมือง สั่งให้ออกหมายจับกุมสามพี่น้อง แจ้งไปทุกหัวเมือง	-เล่าปี่คืนราสำหรับที่ให้ตีอกัว ตีอกัวมาแจ้งความแก่เจ้าเมือง เต้จิว เจ้าเมืองจึงให้มีหนังสือ จับกุมสามพี่น้องแจ้งไปทุก หัวเมือง
-เล่าปี่ กวนอู เดียวหุຍถูก ทางการประกาศจับ จึงหลบหนี การจับกุม ไปอาศัยอยู่กับเล่าเก้ง	-เล่าปี่ กวนอู เดียวหุຍ หนีอาญา ไปพักอาศัยอยู่กับเล่าเก้ง เจ้าเมืองไต้จิว	-เล่าปี่ กวนอู เดียวหุຍ หนีอาญา ไปพักอาศัยอยู่กับเล่าเก้ง เจ้าเมืองไต้จิว

ตอนที่ ๖ ตีกราชสำนัก (ฮองเฮา VS ไทเฮา)

การ์ตูนสามก๊ก ฉบับบรรลือสาส์น	สามก๊กฉบับแปลใหม่ ของวรรณไว พัทธินัย	สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน)
<p>-พระเจ้าเลนเต้ประชวรหนัก</p> <p>-เกนหวน เตียวเหยียง และ ต้วนกุย ปรึกษากันว่าจะฆ่า โฮจิ้น เพื่อให้หองจูเหียบได้สืบราชบัลลังก์</p> <p>-พระเจ้าเลนเต้สวรรคต พวกขันทีปกปิดความไว้เพื่อลวง โฮจิ้นเข้าไปฆ่า แต่โฮจิ้นรู้ตัวก่อน โจโฉแนะนำให้สถาปนา หองจูเปียนเป็นฮ่องเต้ก่อน แล้วจึงกำจัดพวกขันที</p> <p>-โฮจิ้นแต่งตั้ง หองจูเปียนเป็นฮ่องเต้</p>	<p>-เล่าปี่ไปช่วยเล่าหงีปราบ เตียวกี เตียวซุน ที่เมืองยี่หยง เล่าปี่ได้รับชัยชนะ เล่าหงีจึงบอกความชอบของเล่าปี่กราบทูลพระเจ้าเลนเต้ กองซุนจ้านก็ทูลบอกความชอบแต่หนหลัง เล่าปี่จึงได้เป็นที่ปรึกษาราชการ และให้ออกไปกินเมืองเพงหวนก้วน</p> <p>-ฤดูร้อน เดือนสี่ ปีที่หก ตีกราชจงผิง (พ.ศ. ๗๓๒) พระเจ้าเลนเต้ทรงประชวรมีพระอาการทรุดหนัก</p> <p>-เกนหวน ขันทีกราบทูลให้พระเจ้าเลนเต้ฆ่าโฮจิ้น เพื่อให้ราชสมบัติเป็นของหองจูเหียบ พระเจ้าเลนเต้จึงเรียกโฮจิ้นเข้าเฝ้า แต่โฮจิ้นรู้ตัวก่อน</p> <p>-พระเจ้าเลนเต้สวรรคต เกนหวนวางแผนลวงโฮจิ้นเข้าไปฆ่าในวัง แต่โฮจิ้นรู้ตัวก่อน โจโฉแนะนำให้ยกหองจูเปียนเสวยราชย์ก่อน แล้วจึงคิดปราบปรามพวกขันที</p> <p>-โฮจิ้นอัญเชิญหองจูเปียนขึ้นประทับ ณ พระที่นั่งบัลลังก์อาสน์</p>	<p>-เล่าปี่ไปช่วยเล่าหงีปราบ เตียวกี เตียวซุน ที่เมืองยี่หยง เล่าปี่ได้รับชัยชนะ เล่าหงีจึงบอกความชอบของเล่าปี่กราบทูลพระเจ้าเลนเต้ กองซุนจ้านก็ทูลบอกความชอบแต่หนหลัง เล่าปี่จึงได้เป็นที่ปรึกษาราชการ และให้ออกไปกินเมืองเพงหวนก้วน</p> <p>-เดือนหก พระเจ้าเลนเต้ทรงประชวรหนัก</p> <p>-เกนหวน ขันทีกราบทูลให้พระเจ้าเลนเต้ฆ่าโฮจิ้น เพื่อให้ราชสมบัติเป็นของหองจูเหียบ พระเจ้าเลนเต้จึงเรียกโฮจิ้นเข้าเฝ้า แต่โฮจิ้นรู้ตัวก่อน</p> <p>-พระเจ้าเลนเต้สวรรคต เกนหวนวางแผนลวงโฮจิ้นเข้าไปฆ่าในวัง แต่โฮจิ้นรู้ตัวก่อน โจโฉแนะนำให้ยกหองจูเปียนเสวยราชย์ก่อน แล้วจึงคิดฆ่าเกนหวนกับพรรคพวก</p> <p>-โฮจิ้นยกหองจูเปียนขึ้นเสวยราชสมบัติ แล้วเชิญเสด็จขึ้น ณ ที่นั่งพระเจ้าเลนเต้เสด็จออก</p>

<p>-เหล่าขันที่ตัดศีรษะเกนหวน เพื่อ โยนความผิดให้ แล้ว ขอร้องพระนางโฮสองเฮาให้ พูดกับโฮจิ้นให้ไว้ชีวิตพวกตน โฮจิ้นจึงยอมปล่อยพวกขันที่</p> <p>-อ้วนเสี้ยวเตือนให้โฮจิ้นรีบ กำจัดขันที่แต่โฮจิ้นไม่เชื่อ</p>	<p>-อ้วนเสี้ยวคุมทหารตามจับตัว เกนหวนขันที่ เกนหวนขันที่ถูก ก๊วยเสงขันที่ฆ่าตาย พวกขันที่ ขอร้องให้พระนางโฮเฮาช่วย พระนางโฮเฮาไม่ให้โฮจิ้นฆ่า พวกขันที่ โฮจิ้นจึงไม่ฆ่า</p> <p>-อ้วนเสี้ยวเตือนให้โฮจิ้นรีบ กำจัดขันที่แต่โฮจิ้นไม่เชื่อ</p>	<p>-อ้วนเสี้ยวคุมทหารตามจับตัว เกนหวนขันที่ เกนหวนขันที่ถูก ก๊วยเสงขันที่ฆ่าตาย พวกขันที่ ขอร้องให้นางโฮเฮาช่วย นาง โฮเฮาพูดกับโฮจิ้นไม่ให้ฆ่า พวกขันที่ โฮจิ้นจึงไม่ฆ่า</p> <p>-อ้วนเสี้ยวเตือนให้โฮจิ้นรีบ กำจัดขันที่แต่โฮจิ้นไม่เชื่อ</p>
---	--	---

ตอนที่ ๑ ตีกลมตะแม่ผัวกับลูกสะใภ้

การดูสามก๊กฉบับบรรณวิไล	สามก๊กฉบับแปลใหม่ของวรรณไว พิศนาคะ	สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน)
-พระนางตั้งไทเฮาแต่งตั้งห้องจูเหียบเป็นต้นลิวอ่อง ให้ตั้งตั้งน้องชายเป็นผู้บัญชาการทหาร และกินอำนาจบริหารให้กับสิบชั้นที่	-เดียวเหยียงชั้นที่แนะนำให้พระนางตั้งไทเฮาสถาปนาห้องจูเหียบเป็นต้นลิวอ่อง ให้ตั้งตั้งน้องชายเป็นนายทัพหน้า และตั้งเดียวเหยียงกับพวกเป็นมุขมนตรี	-เดียวเหยียงชั้นที่แนะนำให้นางตั้งไทเฮาสถาปนาห้องจูเหียบเป็นต้นลิวอ่อง ให้ตั้งตั้งน้องชายเป็นเสนาบดีผู้สำเร็จราชการฝ่ายทหาร และตั้งชั้นที่ทั้งสิบเป็นขุนนางผู้ใหญ่
-พระนางโฮเฮาเชิญพระนางตั้งไทเฮามางานเลี้ยง ทั้งสองทะเลาะวิวาทกัน	-พระนางโฮเฮาทูลเชิญพระนางตั้งไทเฮามาร่วมเสวย ทั้งสองทุ่มเถียงกัน โกลาหล คินนั้นพระนางโฮเฮาเรียกโฮจิ้นเข้ามาปรึกษา	-นางโฮเฮาเชิญนางตั้งไทเฮามา กินโต๊ะ ทั้งสองทุ่มเถียงกัน คินนั้นนางโฮเฮาเรียกโฮจิ้นมาปรึกษา
-มีราชโองการให้พระนางตั้งไทเฮาย้ายออกจากวังหลวง กลับภูมิลำเนา ตั้งตั้งน้องชายรู้ข่าวก็กลัวความผิดจึงฆ่าตัวตาย	-รุ่งเช้าพระนางโฮเฮาปรึกษากับเสนาบดี แล้วมีรับสั่งให้ย้ายพระนางตั้งไทเฮาไปอยู่ที่เหอเจียน และให้ทหารไปล้อมบ้านตั้งตั้ง ตั้งตั้งเชือดคอตายที่ห้องใน	-โฮจิ้นปรึกษากับขุนนางทั้งปวง รุ่งเช้าเหล่าขุนนางชวนกันไปเชิญเสด็จนางตั้งไทเฮาให้ออกไปอยู่ ณ ตำแหน่งกลางสระนอกเมือง โฮจิ้นให้ทหารไปล้อมบ้านตั้งตั้ง ตั้งตั้งเชือดคอตาย ณ สวนดอกไม้หลังตึก
-โฮจิ้นให้ทหารนำน้ำจันทน์พิชไปให้พระนางตั้งไทเฮาเสวย พระนางตั้งไทเฮาจึงสิ้นพระชนม์	-เดือนหก โฮจิ้นให้คนไปลอบวางยาพิษฆ่าพระนางตั้งไทเฮาแล้วให้อัญเชิญพระศพกลับเข้าพระนคร	-เดือนแปด โฮจิ้นแต่งทหารลอบไปฆ่านางตั้งไทเฮา ณ ตำแหน่งกลางสระ

ตอนที่ ๘ ตี ๑๐ ชั้นที่

การ์ตูนสามก๊ก ฉบับบรรลือสาส์น	สามก๊กฉบับแปลใหม่ ของวรรณไว พัธโนทัย	สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน)
-ชั้นที่ทั้งสิบปรึกษากัน แล้ว เดียวเหยียงให้นำทรัพย์สิน สิ่งของไปมอบให้แก่กับน้อง ของพระนางโฮสองเสา เพื่อให้ ช่วยพวกตนให้พ้นภัย	-เดียวเหยียงกับตัวนงกษณา ทองคำกับไข่มุกไปให้โฮเบี้ยว ผู้เป็นน้องกับนางบุญกุนผู้เป็น แม่ของโฮจิ้นขอฝากตัว	-เดียวเหยียงกับชั้นที่เก้าคนเอา เงินทองไปให้โฮเบี้ยวผู้น้อง โฮจิ้น และนางบุญกุนผู้มารดา ให้ช่วยกล่าวเสนอความดี ความชอบของพวกตน
-โฮจิ้นปรึกษากับเหล่าขุนนาง อ้วนเสี้ยวแนะนำให้โฮจิ้นฆ่า พวกชั้นที่โดยหาเหตุว่าพวก ชั้นที่ใส่ร้ายว่าโฮจิ้นฆ่าพระนาง ตั้งไทเฮา และให้โฮจิ้นเรียก ทหารจากหัวเมืองเข้ามาปราบ พวกชั้นที่	-อ้วนเสี้ยวแจ้งแก่โฮจิ้นว่าชั้นที่ ทั้งสิบแพร่ข่าวว่าโฮจิ้นวางยา พิษฆ่าพระนางตั้งไทเฮา และ แนะนำให้ฆ่าพวกชั้นที่ทั้งสิบเสีย โดยเรียกทหารจากสี่ทิศยาตรา ทัพเข้ามาพระนครให้สังหาร พวกชั้นที่	-อ้วนเสี้ยวแจ้งแก่โฮจิ้นว่าชั้นที่ ทั้งสิบนิทาว่าโฮจิ้นให้ทหาร ลอบฆ่านางตั้งไทเฮา และแนะ ให้ฆ่าพวกชั้นที่ทั้งสิบเสียโดย ให้หาหัวเมืองทั้งปวงยกทหาร เข้ามาเป็นกระบวนทัพ แล้ว ประกาศว่าจะเอาตัวชั้นที่ทั้งสิบ ฆ่าเสีย
-โจโฉห้ามไม่ให้โฮจิ้นเรียก กองทัพจากหัวเมืองเข้ามา แต่ โฮจิ้นไม่เชื่อ	-ตันหลิม โจโฉห้ามไม่ให้ โฮจิ้นเรียกทหารหัวเมืองเข้ามา แต่โฮจิ้นไม่เชื่อ	-ตันหลิม โจโฉห้ามไม่ให้ โฮจิ้นเรียกทหารหัวเมืองเข้ามา แต่โฮจิ้นไม่เชื่อ
-ตั้งโต๊ะยกกองทัพมาประชิด เมือง เหล่าขุนนางห้ามโฮจิ้น ไม่ให้ตั้งโต๊ะเข้าเมือง แต่โฮจิ้น ไม่เชื่อ	-ตั้งโต๊ะคุมทหารยกกองทัพมา ใกล้พระนคร เหล่าขุนนางห้าม โฮจิ้นไม่ให้ตั้งโต๊ะเข้าเมือง แต่ โฮจิ้นไม่เชื่อ	-ตั้งโต๊ะเจ้าเมืองซีหลงคุมทหาร ยกกองทัพมาใกล้พระนคร เหล่าขุนนางห้ามโฮจิ้นไม่ให้ ตั้งโต๊ะเข้าเมือง แต่โฮจิ้นไม่เชื่อ
-พวกชั้นที่รู้ข่าวจึงไปขอร้องให้ ไทเฮา (พระนางโฮสองเสาที่ได้ เลื่อนตำแหน่งขึ้นเป็นไทเฮา) ช่วยพูดกับโฮจิ้น และวางแผน ให้ไทเฮาเรียกตัวโฮจิ้นเข้ามา ในวัง	-พวกชั้นที่รู้ข่าวจึงไปขอร้องให้ พระนางโฮเฮาช่วยพูดกับโฮจิ้น และวางแผนให้พระนางโฮเฮา เรียกตัวโฮจิ้นเข้ามาในวังเพื่อ จะฆ่า	-พวกชั้นที่รู้ข่าวจึงไปขอร้องให้ นางโฮเฮาช่วยพูดกับโฮจิ้น และวางแผนให้นางโฮเฮาเรียก ตัวโฮจิ้นเข้ามาในวังเพื่อจะฆ่า

<p>-โฮจันจะไปเข้าเฝ้าไทเฮา โจโฉ กับอ้วนเสี้ยวเตือนว่าต้องเป็นแผนของพวกซันที่ โฮจันไม่เชื่อจึงเข้าไปในวัง</p> <p>-อ้วนเสี้ยวกับโจโฉคุ้มกัน โฮจันเข้าวัง แต่นายทวารห้ามไม่ให้เข้า โฮจันจึงเข้าไปแต่เพียงผู้เดียว</p>	<p>-โฮจันจะไปเข้าเฝ้าพระนาง โสเฮา ดันหลิม โจโฉ และอ้วนเสี้ยวเตือนว่าต้องเป็นแผนของพวกซันที่ โฮจันไม่เชื่อจึงเข้าไปในวัง</p> <p>-อ้วนเสี้ยวกับโจโฉคุ้มกัน โฮจันเข้าไปถึงหน้าพระที่นั่ง ฉางเล่อ แต่นายทวารห้ามไม่ให้เข้า โฮจันจึงเข้าไปแต่เพียงผู้เดียว</p>	<p>-โฮจันจะไปเข้าเฝ้าพระนาง โสเฮา ดันหลิม โจโฉ และอ้วนเสี้ยวเตือนว่าต้องเป็นแผนของพวกซันที่ โฮจันไม่เชื่อจึงเข้าไปในวัง</p> <p>-อ้วนเสี้ยวกับโจโฉคุ้มกัน โฮจันเข้าไปถึงประตูข้างใน แต่ไปอ้อนายประตูห้ามไม่ให้เข้า โฮจันจึงเข้าไปแต่เพียงผู้เดียว</p>
--	---	--

ตอนที่ ๕ โสจินชะคาชาด

การต้อนสามก๊ก ฉบับบรรลือสาส์น	สามก๊กฉบับแปลใหม่ ของวรรณไว พัทธโนทัย	สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน)
<p>-พวกชั้นที่ลอบฆ่าโฮจิ้น</p> <p>-อ้วนเสี้ยวกับโจโฉร้องเรียกโฮจิ้นเมื่อเห็นว่าเข้าไปนานผิดปกติ</p> <p>-พวกชั้นที่โยนศิระะโฮจิ้นออกมา</p> <p>-โจโฉนำทหารบุกเข้าไปฆ่าชั้นที่</p>	<p>-เดี่ยวเหยียงกับพวกให้มือมีดมือขวานที่ซ่อนอยู่ฟันโฮจิ้นขาดสองท่อน</p> <p>-อ้วนเสี้ยวเห็นโฮจิ้นเข้าไปนานไม่กลับออกมาจึงร้องตะโกนเรียก</p> <p>-เดี่ยวเหยียงกับพวกโยนศิระะของโฮจิ้นออกมาทางกำแพง</p> <p>-อ้วนเสี้ยวกับโจโฉบุกเข้าไปไล่ตามเดี่ยวต่ง เทียควง เหี้ยกุยเสง จับตัวสับเสี้ยแหลกละเอียด</p>	<p>-ชั้นที่ทั้งสิบให้คนสนิททั้งห้าสิบฆ่าโฮจิ้นตาย</p> <p>-อ้วนเสี้ยว โจโฉคอยอยู่เห็นช้านักก็เรียกโฮจิ้นให้ออกมา</p> <p>-เดี่ยวเหยียงตัดศิระะโฮจิ้นโยนออกไป</p> <p>-อ้วนเสี้ยวกับโจโฉบุกเข้าไปไล่ตามเดี่ยวต่ง เทียควง เหี้ยกุยเสง จับตัวสับเสี้ยแหลกละเอียด</p>
<p>-เดี่ยวเหยียงจับห้องจูเปียนและห้องจูเหียบพาหนีไป</p>	<p>-เดี่ยวเหยียงและพวกเข้ากุมตัวพระนางโฮเฮา ห้องจูเปียน ห้องจูเหียบบังคับให้หนีออกจากวัง พระนางโฮเฮากระโดดหนีออกมาทางหน้าพระแกลโลติดรับไว้ทัน</p>	<p>-เดี่ยวเหยียงและพวกเข้ากุมตัวพระนางโฮเฮา ห้องจูเปียน ห้องจูเหียบบังคับให้หนีออกจากวัง พระนางโฮเฮากระโดดหนีลงมาจกซาลา โลติดรับไว้ทัน</p>
<p>-บิณฑองตามเดี่ยวเหยียงมาเดี่ยวเหยียงเห็นว่าหนีไม่รอดจึงกระโดดน้ำตาย</p>	<p>-บิณฑองตามเดี่ยวเหยียงมาเดี่ยวเหยียงเห็นว่าหนีไม่รอดจึงกระโดดน้ำตาย</p>	<p>-เดี่ยวเหยียง ต้วนกุยกั้วจะหนีไม่พ้นจึงทิ้งพระโอรสทั้งสองแล้วแยกกันหนีไป บิณฑองตามเดี่ยวเหยียงมา เดี่ยวเหยียงเห็นว่าหนีไม่รอดจึงโจนน้ำตาย</p>
<p>-บิณฑองพบห้องจูเปียนห้องจูเหียบที่โรงนาของซุยก๊กจึงเชิญเสด็จกลับพระนครโจโฉและอ้วนเสี้ยวนำขบวนมาสมทบ</p>	<p>-พระโอรสทั้งสองเดินตามหิ้งห้อยไปจนถึงกองหญ้าหน้าโรงนา รุ่งเช้าเจ้าของโรงนาชื่อซุยก๊กพบเข้าจึงแต่งที่ประทับและเครื่องเสวยถวาย บิณฑอง</p>	<p>-พระโอรสทั้งสองเดินตามหิ้งห้อยไปจนถึงกองหญ้าเขาแห่งหนึ่ง ซุยก๊กนายบ้านนั้นมาพบจึงเชิญเสด็จไปในบ้านแล้วแต่งที่อยู่และเครื่องเสวย</p>

<p>-พบกองทัพของตั้งโต๊ะ หองจูเหียบกล่าวชมความชอบ ของตั้งโต๊ะฯ จึงรู้สึกถูกระตะ กับหองจูเหียบ</p>	<p>ตามมาพบจึงเชิญเสด็จกลับ พระนคร อ้องอุ้นและขุนนาง ทั้งปวงนำขบวนมาเชิญเสด็จ</p> <p>-พบกองทัพของตั้งโต๊ะ หองจูเหียบตรัสชมตั้งโต๊ะว่า เป็นคนซื่อถือสัตย์ จงรักภักดี ตั้งโต๊ะจึงคิดในใจว่าควรจะ ถอดหองจูเปียนแล้วยก หองจูเหียบขึ้นแทน</p>	<p>ถวาย บินของตามมาพบจึงเชิญ เสด็จกลับพระนคร อ้องอุ้น และขุนนางทั้งปวงนำขบวนมา เชิญเสด็จ</p> <p>-พบกองทัพของตั้งโต๊ะ หองจูเหียบตรัสชมตั้งโต๊ะว่า เป็นคนขุนนางผู้ใหญ่ใจซื่อถือ สัตย์ ตั้งโต๊ะจึงคิดในใจว่าควร จะถอดหองจูเปียนแล้วยก หองจูเหียบขึ้นแทน</p>
--	---	--

ตอนที่ ๑๐ ตั๋งโต๊ะจอมก๊กขงเบ้ง

การต้อนสามก๊ก ฉบับบรรลือสาส์น	สามก๊กฉบับแปลใหม่ ของวรรณไว พัทธินัย	สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน)
-ตั๋งโต๊ะกระทำการกำเริบ ข่มเหงขุนนางตลอดจนถึง ฮ่องเต้ เป่าสินปรึกษากับ อ้วนเสี้ยวและอองอุ้นก็หาทาง แก้ไขไม่ได้จึงยกทหารออกจาก เมืองไป	-ตั๋งโต๊ะกระทำการกำเริบ ข่มเหงขุนนางตลอดจนถึง ฮ่องเต้ เป่าสินปรึกษากับ อ้วนเสี้ยวและอองอุ้นแต่คิดการ ไม่ตลอดจึงนำทหารของตนหนี ไปอยู่ ณ ภูเขาไท่ชาน	-ตั๋งโต๊ะกระทำการข่มเหงอาณา ประชาราษฎร์ เป่าสินปรึกษา กับอ้วนเสี้ยวและอองอุ้นแต่คิด การไม่ตลอดจึงนำทหารของ ตนหนีไปอยู่ ในป่า
-ตั๋งโต๊ะปรึกษากับลิวว่าจะปลด ฮ่องเต้แล้วแต่งตั้งลิ้วอ่องขึ้น แทน ลิววางแผนให้ตั๋งโต๊ะจัด เลี้ยงขุนนางเพื่อประกาศปลด และแต่งตั้งฮ่องเต้ หากผู้ใดไม่ เห็นด้วยก็ให้ฆ่าเสีย	-ตั๋งโต๊ะปรึกษากับลิวว่าจะถอด ฮ่องจูเปียนแล้วตั้งฮ่องจูเหียบ ขึ้นแทน ลิววางแผนให้ตั๋งโต๊ะ เรียกขุนนางมาชุมนุมที่พระราช อุทยานเวินหมิง แล้วประกาศ ว่าจะพลิกราชบัลลังก์ ใครไม่ เข้าด้วยก็ให้ฆ่าเสีย	-ตั๋งโต๊ะปรึกษากับลิวว่าจะถอด ฮ่องจูเปียนแล้วตั้งฮ่องจูเหียบ ขึ้นแทน ลิววางแผนให้ตั๋งโต๊ะ เรียกหาขุนนางมาปรึกษาว่าจะ ยกฮ่องจูเปียนเสีย ให้ ฮ่องจูเหียบเสวยราชย์แทน
-ตั๋งโต๊ะจัดเลี้ยงประมุข สังสรรค์ของเหล่าขุนนาง ณ สโมสรขุนนางบริเวณอุทยาน เวินหมิง แล้วเสนอให้ปลด ฮ่องเต้และแต่งตั้งลิ้วอ่องขึ้น เป็นฮ่องเต้แทน	-ตั๋งโต๊ะแต่งตั้งเชิญขุนนางมา กินเลี้ยงที่พระราชอุทยานเวิน หมิง ประกาศให้พลิกราช บัลลังก์ ถอดฮ่องเต้และ สถาปนาฮ่องจูเหียบขึ้นแทน	-ตั๋งโต๊ะเชิญขุนนางมากินโต๊ะ ณ สวนดอกไม้ตำบลดูนเบงฮุย แล้วจึงปรึกษากับขุนนางทั้ง ปวงว่าจะถอดฮ่องจูเปียนเสีย แล้วให้ฮ่องจูเหียบเสวยราชย์
-เต็งหวนกัดค้ำัน ตั๋งโต๊ะจะฆ่า เต็งหวนแต่เกรงลิโป้บุตรบุญ ธรรมของเต็งหวน	-เต็งหวนกัดค้ำัน ตั๋งโต๊ะจะฆ่า เต็งหวนแต่เกรงลิโป้บุตรบุญ ธรรมของเต็งหวน	-เต็งหวนกัดค้ำัน ตั๋งโต๊ะจะฆ่า เต็งหวนแต่เกรงลิโป้บุตรบุญ ธรรมของเต็งหวน

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวบุษดี อรศิริวรรณ เกิดเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ จบการศึกษาระดับชั้น
อนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ ๖ จากโรงเรียนราษฎร์บำรุง จังหวัดกาญจนบุรี จบมัธยมศึกษาตอนต้น
และมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนท่ามะกาวิทยาคม จังหวัดกาญจนบุรี ปีการศึกษา ๒๕๔๘
จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ (เกียรตินิยมอันดับสอง) โครงการสืบสาน
ภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยได้รับการยกเว้นค่าเล่าเรียนตลอด ๔ ปีการศึกษา และได้เข้า
ศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา ๒๕๕๕ โดยได้รับทุนอุดหนุนการศึกษาจากคณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นเวลา ๓ ภาคการศึกษา